

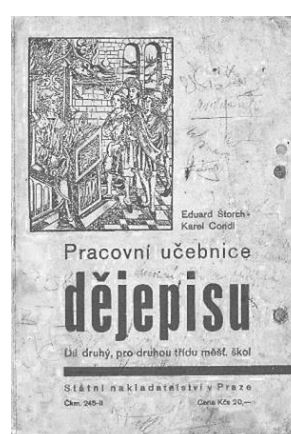
Eduard Štorch

Eduard Štorch se narodil 10. dubna roku 1878 v Ostroměři u Hořic. V Hradci Králové absolvoval reálné gymnázium a učitelský ústav. Své učitelské povolání vykonával na řadě škol ve východních a severních Čechách od roku 1903. Po vzniku samostatného Československa odešel dobrovolně na Slovensko, kde byl v roce 1919 jmenován školním inspektorem pro bratislavský a malacký okres. V roce 1921 se vrátil do Prahy, kde pokračoval v přerušené kariéře učitele až do své penze. Do důchodu odešel v roce 1939 jako ředitel měšťanské školy na Novém Městě pražském na Karlově. Svoji archeologickou sbírku prodal v roce 1925 Národnímu muzeu za 16 000 korun, některé předměty z někdejší Štorchovy sbírky jsou dnes ale také součástí archeologické sbírky Ústavu pro archeologii Univerzity Karlovy. Zemřel 25. června roku 1956 v Praze. Jeho hrob se nachází v obci Lobeč v okrese Mělník. Dne 21. srpna 2010 bylo v budově obecního úřadu v Lobči otevřeno Muzeum Eduarda Štorcha.

Eduard Štorch byl velice všestranný člověk, skaut s přezdívkou *Sachem* a významný představitel reformního pedagogického hnutí 20. let 20. století. K jeho zájmům patřila archeologie, činnost pedagogická, spisovatelská, osvětová a novinářská. Jeho velkým přítelem byl spisovatel, archeolog a pedagog Karel Sellner. Jako vynikající pedagog usiloval o spojení školy s pobytem dětí v přírodě, vedl kurzy plavání, bruslení i skautský oddíl, organizoval a vedl četné lyžařské kurzy pro učitele a mládež. Bojoval také za reformu vyučování dějepisu. Chtěl, aby se žáci neučili jen strohá fakta a letopočty, ale aby poznávali celkový život té které doby. Proto také od roku 1935 společně s Karlem Čondlem postupně vydával trojdílnou učebnici dějepisu s názvem Pracovní učebnice dějepisu pro školy měšťanské, jež byla na svou dobu velmi pokrokovou a vyvolala řadu polemik. Učebnice se nelíbila zejména katolické církvi.

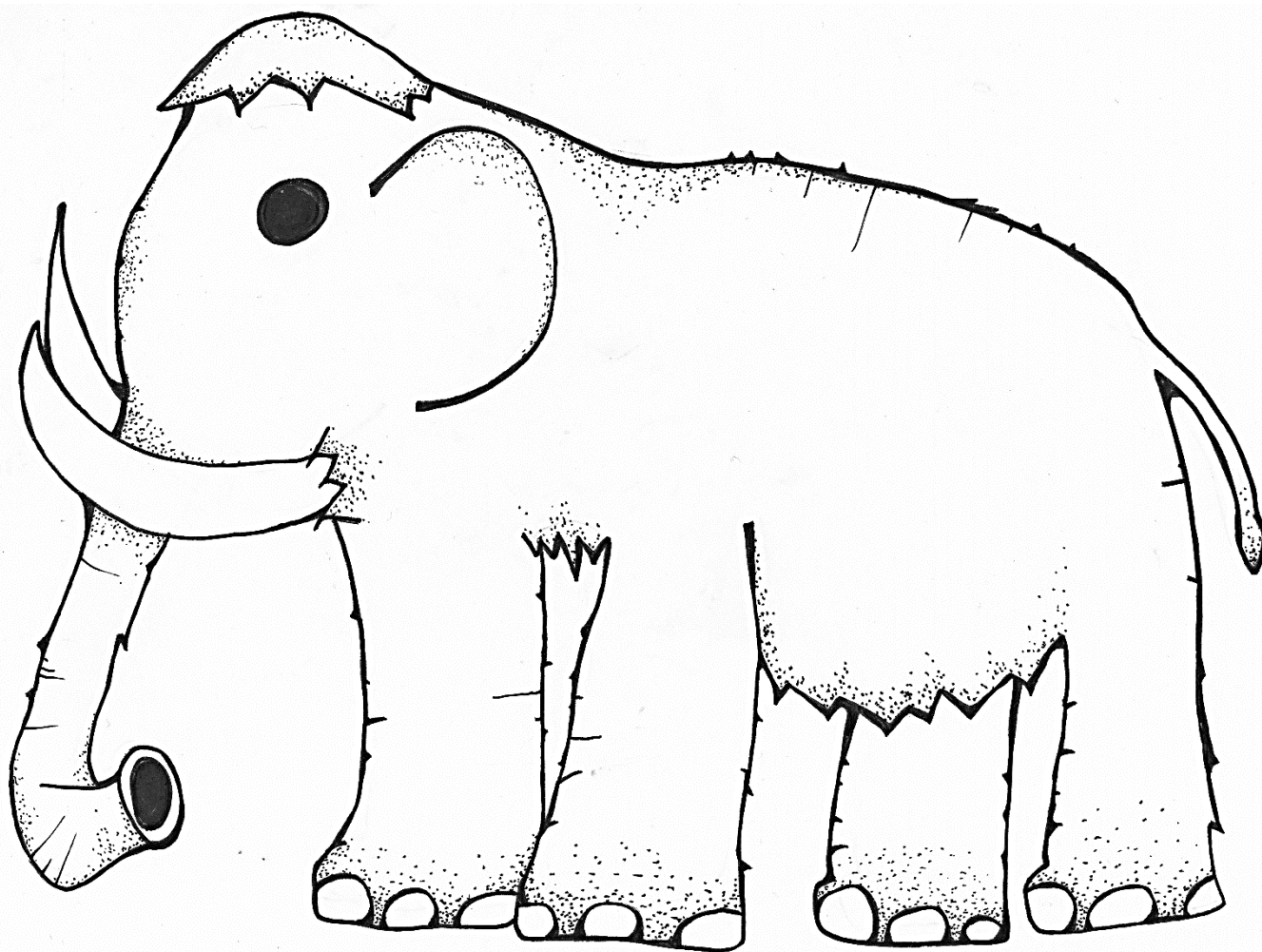
1. Kolik dílů má Pracovní učebnice dějepisu obou autorů?

Neméně významný byl i jeho zájem o etnografii, biologii a archeologii, kterou studoval u profesora Lubora Niederla. Výsledkem jeho vědecké činnosti byla nejen celá řada odborných knih, ale poznatky touto činností získané využil při psaní svých beletristických knih pro mládež, ve kterých zpracoval nejstarší období našich dějin, a kterými se proslavil i v zahraničí. Jejich ilustrace později vytvořil zejména uznávaný malíř Zdeněk Burian. V povědomí široké veřejnosti je zřejmě natrvalo zapsán především jako autor dobrodružných povídek a románů pro mládež s náměty z pravěku v knihách *Lovci mamutů*, *U Veliké řeky*, *Osada Havranů*, *Bronzový poklad*, *Volání rodu*, *Minehava* aj. a ze středověku, např. *Zastavený příval*, *O Děvín a Velehrad*, *Meč proti meči*, v nichž využíval své znalosti o dávné minulosti. Počátky jeho literární tvorby, která úzce souvisí s jeho archeologickým a pedagogickým působením, sahají do závěru prvního desetiletí 20. století, svá díla ovšem neustále upravoval a vylepšoval, např. populární kniha *Lovci mamutů* získala definitivní podobu teprve v roce 1937, a to po třiceti letech od vydání první velmi krátké verze s názvem *Člověk diluviální*.

2. Poznáš podle obrázku pravěké zvíře? Napiš jeho celé jméno a můžeš jej vybarvit:

.....

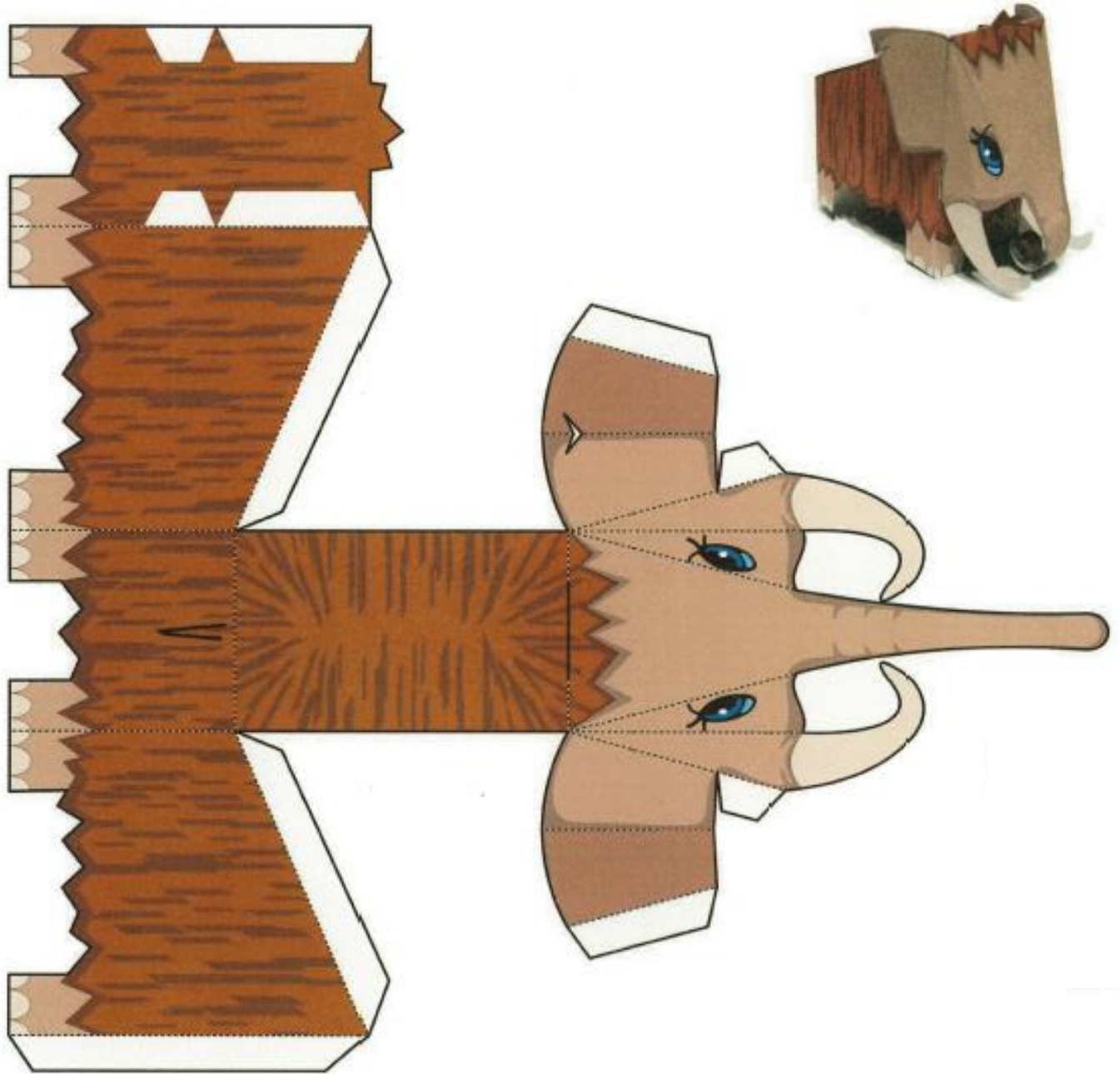
3. V které knize se toto zvíře objevuje?

4. Kdo je v této knize hlavním hrdinou?

5. V které pravěké době se příběh odehrává? Rozlušti a doplň český název:

TOALLIPE -----

6. Vystřihni si mamuta podle čáry a poskládej jej:

Lovu zdar!

Místo konání:
**Historická výstavní
budova**

Slezské
zemské
muzeum